

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice, Family Division (England and Wales) – Zjednoczone Królestwo) – UD / XB

(Sprawa C-393/18 PPU) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 – Artykuł 8 ust. 1 – Jurysdykcja w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej – Pojęcie „miejsca zwykłego pobytu dziecka” – Wymóg fizycznej obecności – Zatrzymanie matki i dziecka w państwie trzecim wbrew woli matki – Naruszenie praw podstawowych matki i dziecka)

(2018/C 455/26)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice, Family Division (England and Wales)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UD

Strona pozwana: XB

Sentencja

Artykuł 8 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 należy interpretować w ten sposób, że dziecko musi być fizycznie obecne w państwie członkowskim, aby można było przyjąć, że posiada miejsce zwykłego pobytu w tym państwie członkowskim w rozumieniu tego przepisu. Okoliczności takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, o ile zostaną udowodnione, a mianowicie, że po pierwsze, ojciec stosował przymus wobec matki, w rezultacie czego matka urodziła dziecko w państwie trzecim i zamieszkuje tam z dzieckiem od jego narodzin i po drugie, że zostały naruszone prawa podstawowe przynależne matce lub dziecku, nie mają w tym względzie znaczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 276 z 6.8.2018.

Postanowienie Trybunału pierwsza izba izba) z dnia 27 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano – Włochy) – FR / Ministero dell'interno – Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale presso la prefettura U.T.G di Milano

(Sprawa C-0422/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Wspólne procedury udzielania i cofania ochrony międzynarodowej – Dyrektywa 2013/32/UE – Artykuł 46 – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 18, artykuł 19 ust. 2 i artykuł 47 – Prawo do skutecznego środka prawnego – Decyzja oddalająca wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej – Uregulowanie krajowe przewidujące drugą instancję sądową – Skutek zawieszający z mocy prawa nadany wyłącznie środkowi zaskarżenia wniesionemu do sądu pierwszej instancji)

(2018/C 455/27)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Milano

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca/powodowa/wnosząca odwołanie: FR

Strona pozwana/Dругa strona postępowania: Ministero dell'interno – Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale presso la prefettura U.T.G di Milano

przy udziale: Pubblico Ministero

Sentencja

Prawo Unii, a w szczególności postanowienia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ono uregulowaniu krajowemu takiemu jak będące przedmiotem postępowania głównego, przewidującemu postępowanie odwoławcze od wydanego w pierwszej instancji wyroku potwierdzającego decyzję właściwego organu administracji oddalającą wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, bez skutku zawieszającego z mocy prawa, lecz umożliwiającemu sądowi, który wydał ów wyrok, wstrzymanie jego wykonania na wniosek zainteresowanego po zbadaniu zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu od tego wyroku, nie zaś istnienia ryzyka poważnej i niepowetowanej szkody, którą wnioskodawca poniósłby w wyniku jego wykonania.

(¹) Dz.U. C 311 z 3.9.2018

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien (Austria) w dniu 7 września 2018 r. – Austrian Airlines AG / MG, NF

(Sprawa C-566/18)

(2018/C 455/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Handelsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Austrian Airlines AG

Strona pozwana: MG, NF

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 i 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. (¹) należy interpretować w ten sposób, że odszkodowanie przyznawane na podstawie tego rozporządzenia może przysługiwać pasażerom wielokrotnie w odniesieniu do tej samej rezerwacji w sytuacji, gdy lot, na który pasażerowie ci zostali przeniesieni przez przewoźnika lotniczego, został odwołany lub opóźniony o ponad trzy godziny, wskutek czego odszkodowanie określone w art. 7 tego rozporządzenia nie ma charakteru ryczałtowego, lecz jego wysokość jest uzależniona od liczby odwołań czy też znaczenia, jakie mają te odwołania i, co za tym idzie, opóźnienia?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: w jaki sposób można to pogodzić z określoną w wyroku Trybunału z dnia 19 listopada 2009 r. Sturgeon i in. (sprawy połączone C-402/07 i C-432/07) (²) zasadą, zgodnie z którą art. 5 powyższego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania prawa do odszkodowania pasażerów opóźnionych lotów można traktować jak pasażerów odwołanych lotów w sytuacji, gdy, w odniesieniu do tego prawa do odszkodowania w wyroku z dnia 23 października 2012 r. Nelson i in. (sprawy połączone C-581/10 i C-629/10) (³) Trybunał stwierdził, że długość opóźnienia przekraczająca trzy godziny nie jest brana pod uwagę przy obliczaniu kwoty ryczałtowanego odszkodowania?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

(²) ECLI EU:C:2009:716

(³) ECLI EU:C:2012:657